

La nova fornada de poetes mallorquins

Mallorca ha estat sempre terra d'artistes. George Sand, Rubén Darío, Joan Miró, Robert Graves i un llarg etcètera s'han refugiat en la solitud i tranquil·litat mallorquines. Però si per res es destaca, és com a terra de poetes.

Bennàsar, Martí, Sánchez, Aguilera, Alzamora, Herranz, Perelló, Galmés, Moll, Arbona o Rebassa són alguns dels cognoms que més sonen ara mateix entre la joventut intel·lectual mallorquina. Tots tenen de vint anys a trenta. Tots són hereus també d'una tradició poètica centenària. I tots escriuen en català perquè és la llengua del seu poble.

Durant aquests darrers anys

Herranz, els quals han aconseguit els premis Miquel Àngel Riera i Baltasar Porcel, respectivament. *Starpower* és l'obra d'Herranz i *L'Herald* la del novell estudiant de veterinària Carles Sánchez.

S'ha de destacar l'aparició al mercat de *Solstici d'estiu*, un poemari que recull els darrers treballs de Maite Brazales, Sebastià Bennàsar i Jaume Galmés.

Dificultat de definició. La poesia és l'obsessió de tots aquests joves. No sabrien com definir-la, però Perelló, mirant el cel i amb paraules que surten sense forçar, assegura que és "el punt on la consciència i l'art s'ajunten", i El Saure creu que, la poesia, "l'he tastada quan he vist un misteri contradictori que coneixes i no coneixes alhora". Tots s'aboquen a la insinuació i a la metafísica quan han de definir la seva afecció.

Però després de tot es podria parlar d'una jove generació de poetes mallorquins en el sentit literari? Almenys ells defugen aquesta idea, remarcant que, si bé és cert que tots volten la mateixa edat i que tenen tendències polítiques molt semblants, allò que escriuen és molt diferent. Ho demostren les influències de cadascun. Així, a l'atracció que senten Aguilera i Martí per Miquel Àngel Riera i Josep Maria Llompart, cal contraposar l'afecció que Ciceró o Byron desperten en Perelló o Rosselló-Pòrcel, així com Aleixandre en El Saure.

Per a molts dels membres del grup de joves poetes mallorquins, l'edició de les seves obres és un dels principals obstacles.

Miquel Àngel Riera. El jovent literari té ànsia de convertir-se en una veu representativa, com ho va ser el malaguanyat escriptor mallorquí.

molts d'aquests joves poetes han sortit de l'anonimat gràcies, en bona part, a la consecució d'algun premi literari que els ha ajudats a fer-se a conèixer fora de les fronteres estrictament mallorquines. Sebastià Alzamora s'ha convertit en la peça més preada de tots ells, i això des que ha guanyat el premi Salvador Espriu d'aquest any amb l'obra *Recel*.

També s'han de destacar noms com Carles El Saure i Albert

Pere Perelló, per la seva banda, ha publicat en algunes revistes. Tomeu Martí, portaveu de la Plataforma Joves de Mallorca per la Llengua, per dir un dels seus múltiples càrrecs que com a "dinamitzador cultural" ha exercit, com s'autoqualifica, ha editat poemaris, entre els quals podem destacar *Vocabulari del plor*. D'una altra banda, *El recés de la boira* és l'obra millor que Óscar Aguilera creu que li han publicat.

Dificultats d'edició. Tot i que els més afortunats han aconseguit de publicar alguna de les seves obres, molts dels membres d'aquest grup de joves poetes estan convençuts que editar és difícil. Com afirma Bennàsar, "el panorama no és gens afalagador, però encara és millor que no fa cinc anys", una situació que Perelló equipara a la resta del món. Per aquest estudiant de filosofia,

el fet de publicar és secundari: "el que és realment important és el talent, la constància i la feina".

A banda els certàmens literaris o les iniciatives d'algunes editorials locals, la tasca de les institucions de l'illa de Mallorca esdevé també fonamental a l'hora de traduir-se en una plataforma per a la publicació. És el cas del Consell Insular de Mallorca (CIM), amb un poeta, Damià Pons, al capdavant d'Afers Culturals ("algú amb la sensibilitat que es requereix en aquest camp", en opinió d'Aguilera).

Aquest nucli de joves autors lírics s'acorda a opinar que és l'únic òrgan de govern illenc que obté resultats positius en les seves propostes en matèria de cultura. Segons Martí, fins i tot des del seu si hom va intentar d'establir relacions, un intercanvi de revistes locals, amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, però la iniciativa ha avortat "per manca d'interès de l'executiu català".

En l'àmbit d'ajuntaments, només hi ha propostes molt locals.

Molts poetes han sortit de l'anonimat gràcies a la consecució d'algun premi que els ha donat a conèixer fóra de Mallorca.

En paraules de Bennàsar, "els consistoris distribueixen els pocs doblers amb què compten entre les editorials pròpies i convocant premis que no transcendeixen més enllà de la vila".

Política governamental. El panorama és, al parer dels joves poetes mallorquins, entristidor tot tenint en compte la política cultural que a hores d'ara porta a terme el Govern balear. Martí fa una diferenciació entre la políti-

ca que desenvolupava el Partit Popular en aquest àmbit i "l'actual actitud hostil contra la majoria d'expressions culturals, que molt bé es pot resumir en les paraules de l'ex-president Canellas quan digué allò de 'tanta cultura ja fa oi'".

Des del punt de vista d'Aguilera, i tot reprenent el discurs de l'antic secretari general del PSM, el nacionalista Mateu Morro, el liberalisme del PP en matèria de cultura, aquest deixar fer, és en realitat "deixar morir la cultura i la llengua pròpies, que actualment es troben en desavantatge davant de la imposició històrica d'unes tradicions alienes".

Convençuts que la cultura per ella mateixa és incapaç d'autoreproduir-se, els joves poetes mallorquins aposten per una gestió amb criteris estrictes com una possible mesura alliberadora de la politització en aquest àmbit, tot combinat amb unes altres sortides, com ara la incidència en l'educació.

Segons el poeta Pere Perelló, "molts dels doblers que s'inver-

D'esquerra a dreta, Òscar Aguilera, Pere Perelló, Carles El Saure i Tomeu Martí. Els joves poetes mallorquins defugen la idea de generació en el sentit literari.

ARXIU

Dalt, les noves veus de la poesia mallorquina tenen entre vint i trenta anys. A la dreta, Bartomeu Rosselló-Pòrcel, una de les referències de la nova intel·lectualitat il·lenca.

teixen erròniament en el camp de la cultura, es podrien ben aprofitar per aconseguir, posem per cas, un ensenyament molt més acurat i de més qualitat. Això seria a fi de comptes començar la casa per la base, per tal com els bons resultats aconseguits amb l'educació es reflectirien després en el nivell cultural de la nostra societat”.

Relacions entre els Països. El fracassat intent del CIM d'establir una relació fluida amb els responsables de la Generalitat de

Catalunya en matèria de cultura és, per a aquests autors, un indicatiu més de la gairebé completa inexistència de lligams entre els Països. Més encara, segons Perelló “els lligams són desnaturalitzats, perquè ni tan sols som una nació com cal”.

Quant a la relació entre els mateixos poetes, es queixen de la manca de contacte. Molts són membres de l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana de les Illes Balears (AJELC-IB) i creuen, com Martí, que l'AJELC “no fa la funció de vehicle d'intercanvi i d'interrelació mínima que hauria de fer”. Perelló, per la seva banda, assegura que ha parlat més de literatura fora de l'AJELC que no dins.

A l'altra banda, la dels qui estan d'acord amb la tasca d'aquesta Associació, hi ha Bennàsar, que afirma: “mitjançant l'AJELC he pogut posar-me en contacte amb molts joves escriptors que altrament no hauria conegut”. Tomeu Martí dóna la solució: crear una revista on es mostrin els pensaments dels joves literats.

Aquesta falta de connexió, “secundària” segons El Saure, fa que torni a aparèixer el tòpic generacional que, com es demostra, no afecta el jovent literari amb ànsia de convertir-se en els nous Riera, Llompart, Rosselló-Pòrcel...

Andreu Gomila / Aina Núñez

Alicia

Pasqual Alapont

Adaptació de les obres més conegudes de Lewis Carrol *Alicia al país de les meravelles* i *Alicia a través de l'espill*. Un dia, seguint un conill blanc, la curiosa Alicia arriba al país de les meravelles, un món on viurà un seguit d'aventures desbaratades.

Bromera
"Micalet teatre", 9

Recull de refranys valencians

Vicenta Adell Cerdà

Aquesta obra conté 1.040 dites i refranys en valencià, traduïts als castellà o amb el seu corresponent significat. Estan extrets del *Novísimo Diccionario General Valenciano-Castellano* del prevere D. J. Martí i Gadea.

Denes 10 Editorial

Minima moralia

Francesc de Paula Martínez i Xavier Roig

Una de les necessitats en l'ensenyament-aprenentatge de l'ètica és trobar l'equilibri entre la teoria i la pràctica, entre els embolicats trencaclosques que han produït els filòsofs al llarg de la història i la vida quotidiana que ens envolta.

Edicions del Bullent
"Recursos", 3